

[Pla Christmas-Møller]

forbindelse med en omlægning af selve skatte-systemet.

Som bekendt arbejdede også den tidligere regering hårdt på at gennemføre en skattereform, men det var ikke dengang muligt at bevæge et flertal i den rigtige retning. Den nye rødkløverregering har så afleveret sit bud på en skattereform, hvor dette forslag indgår i den samlede pakke, og vi vil derfor fra konservativ side naturligvis behandle forslaget ud fra denne overordnede sammenhæng.

Når vi isoleret set støtter selve princippet om en bruttoficering af kontanthjælpen, er det, fordi man herigennem opnår en række fordele. Bl.a. bliver det muligt mere direkte at sammenligne ydelserne med almindelig arbejdsindkomst, ligesom der bliver en ligestilling med arbejdstagere for så vidt angår skattevirkning og personfradrag og andre ligningsmæssige fradrag. Det giver større gennemsuelighed og overblik for den enkelte borger, og det er godt.

For den konservative folketingsgruppe er det helt afgørende, at vi får rettet op på den helt håbløse skævhed, der består i, at det i en række situationer ikke kan betale sig at arbejde på normale lønvilkår. Dette kombineret med den stigende arbejdsløshed fastholder alt for mange i en umenneskelig lediggang. Derfor støtter vi princippet om, at kontanthjælpen udgør en mærkbart lavere sats end såvel dagpengesatsen som lønindkomst og herunder også lavindkomster.

Tilsyneladende lægger forslaget også op til at bevæge tingene i den retning, men når man så læser videre, konstaterer man, at der oprettholdes en adgang til særlig støtte, som oven i købet forventes at koste 340 mio. kr. i 1995 og følgende år. Hvordan skal den bemyndigelse til socialministeren forstås? Kan ministeren her i dag løfte sløret for, hvad det er for særlige forhold, der kan udløse en særlig støtte, og hvor stor den særlige støtte kan være? Er der tale om en skattefri støtte, eller er der tale om en skattepligtig støtte? Hvad er ideen med den bemyndigelse? Det vil vi interessere os meget for, fordi vi her ser en fare for, at hele ideen med bruttoficeringen og med at nedsætte satsene i forhold til dagpenge og lønindkomst kan udhules.

I det hele taget er vi stærkt bekymrede over økonomien i forslaget. Den samlede udgift i 1994 vil være 464 mio. kr., men det tal fordob-

les jo næsten, når vi kommer frem til 1998 oven i købet ifølge regeringens egne beregninger, idet beløbet her vil udgøre 829 mio. kr. Hvor finder man de penge, og er det virkelig sådan, at rødkløverregeringen mener, at vi i dag har råd til så væsentlige udvidelser på dette område? Jeg synes ellers, statsunderskuddet er stort nok i forvejen.

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre er vi enige i princippet om at bruttoficere kontanthjælpen. Det medfører en række fordele: det bliver lettere at sammenligne kontanthjælpen med andre indkomster, og kontanthjælpsmodtageren vil få samme mulighed som dem, der har en lønindtægt, for selv at prioritere inden for det beløb, vedkommende nu får stillet til rådighed.

Det er i det hele taget en mere værdig måde at give hjælpen på, og det er også derfor, vi gennem de seneste år selv har arbejdet på at få indført en bruttoficering. Jeg er glad for, at vi nu har fået et forslag, så vi kan få en diskussion om spørgsmålet her i Folketinget.

Min største bekymring i forbindelse med forslaget er, at der foreslås indført en bestemmelse, der giver socialministeren bemyndigelse til at fastsætte regler, således at de kontanthjælpsmodtagere, der vil blive stillet ringere ved denne omlægning, f.eks. fordi de har høje boligudgifter, eller fordi de har mange børn, vil kunne få et særligt skattefrit tillæg, så vedkommende kan få hjælp på samme niveau som hidtil.

Det er mit synspunkt, at det må være rimeligt med en overgangsordning, men det skal vel ikke være en permanent mulighed. Jeg vil derfor bede ministeren om her i dag at bekræfte, at dette særlige skattefrie tillæg ikke gælder for nye kontanthjælpsmodtagere. Samtidig vil jeg være meget glad for at få en nærmere redegørelse for det præcise indhold af selve bemyndigelsen. Udgifter til børn og bolig kan jo være et lige så stort problem for dagpengemodtagere og lavtlønnede som for modtagere af kontanthjælp. Derfor er det Venstres opfattelse, at sådanne ydelser skal ydes i henhold til den generelle lovgivning i stedet for at være knyttet til selve kontanthjælpen. Ellers er det særdeles vanskeligt at gennemskue de forskellige støtteordningers samspil med kontanthjælpsudmålingen.